

За срицаніє

Отъ сопранието на вѣквы тѣ вѣба слѣггз, рѣчи: който єдны са чисты, какво то са вскѣ-те самогласны и двоегласни а. е. л. оу. о. и дрѣгги са измѣшанни какъ то са, самогласни те сопр. соглѣсни те: н. п. са-гѣ, во-дѣ, чело-вѣкъ.

Изв срицаніе-то вѣбатъ рѣчи те, отъ коий то са єдны єдинослѣжны както: умъ, дрѣгги, плють. Дрѣгій двоеслѣжны: зо-рѣ, зѣ-вѣ-зда. Я єдній троеслѣжны: пра-вѣ-денъ че-ло-вѣкъ.

Общо прѣвило.

За срицаніє.

Когдѣ са нахождатъ дѣглѣ гласны, иліи двоегласны усрѣдъ речтѣ, тогдѣ єдно-то са сричка съ пѣрвого-то, а дрѣгого-то съ вѣторого-то согласно, н. ч. б-ко-ю-до, ко-ю-ю, и прѣчалъ.

Когдѣ са нахождатъ соглѣсны междѣ гласны, на прѣсты те рѣчи, сричатъ со вѣторого гласно: н. п. рѣ-кѣ, за-грѣ-да, мѣ-лостъ. Я на слѣжны те съ пѣрвого-то: син-хѣ-ждѣ.

Когдѣ пакъ дѣглѣ подобны соглѣсны са нахождатъ междѣ дѣглѣ гласны, пѣрвое то са сричка съ пѣрваго слѣга, а вѣторое то со вѣтораго: н. п. ѿн-на, єл-линъ, бѣз-за-кѣ-нї-е, но когдѣ дѣглѣ, иліи три инаквы соглѣсны са нахождатъ усрѣдъ дѣгла-та, тогдѣ всите са сричатъ съ послѣднаго слѣга. Яко са нахожда рѣчь да